

ÚTLENDINGAR OG VAL

ÚTLENDSKU KVINNURNAR SKULU UMBOÐAST POLITISKT

– Vit hava lægri forvæntingar til útlenskar kvinnur enn til føroyskar kvinnur. Útlensku kvinnurnar skuldu verið meir sjónligar, og hetta er fyri ein part ábyrgdin hjá samfelagnum. Ikki einans skulu kvinnurnar verða meir sjónligar, men tær skulu eisini hava eina sterka rødd, sigur Runa Preeti, sum dagliga starvast við integratióin í Tórshavnar Kommunu, og sum sjálv flutti til Føroya sum 21 ára gomul.

Annika Kunoy Im

Tá Runa flutti til Føroya úr Mauritius sum 21 ára gomul, skuldi hon seta seg inn í eitt nýtt mál og nýggja mentan. Alt var henni nýtt, og tað tók henni nakað av tíð, áðrenn hon dugdi at lesa fólk av, dugdi at kenna skemt frá álvara og skilti, hvussu ting vóru tulkaði í nýggja landinum.

Kendi ikki síni rættindi

– Eg føldi, tá at fólk vóru eitt sindur for forvitin, hóast tað óivað bert var tí tey høvdu áhuga í at vita, hvør eg eri, greiðir hon frá. Eg kendi heldur ikki míni rættindi tá, og tá eg skuldi ígjøgnum ein hjúnarskilnað, mátti onnur siga mær, hvat eg skuldi gera, tí eg visti sjálv onki um skipanina.

Eftir hjúnarskilnaðin valdi hon at taka eina miðnámsútbúgving, sjálvt um hon hevði eina úr heimlandinum. Hetta gjørdi hon fyri at læra meir um mentanina, málið og fyri at koma í samband við føroyingar. Hon leggur afturat, at hóast hon var væl móttikin í Føroyum, lærði seg málið og fekk vinfólk skjótt, so

manglaði hon kunning um samfelagið, skipanina og síni egnu rættindi.

– Tað var onki at finna tá, og upplýsingin um tilflytarar er ikki komin fyrr enn hesi seinastu fimm árin, í tráð við at talið av útlenskum kvinnum í Føroyum er vaksandi.

– Eg hugsaði heldur ikki

um hetta tá, tí maður mín og familjan tóku sær av tí. Sjálvt um tey gjørdu tað í bestu meining og eftir teirra bestu sannføring, so er tað sjálvsagt ikki tað rætta, tí tá er ein til gjøgnum onnur menniskju. Tað er týðningarmikið at síggja samfelagið gjøgnum egin eygu og gera egnar niðurstøður, sigur hon álvarsamt.

– Eg var heldur ikki áhugað í politikki akkurat tá. Eg var flutt og skuldi fyrst kenna meg til rættis eisini.

Vit vænta ikki nokk av tilflytarum

– Vit hava lægri forvæntingar til útlenskar kvinnur enn til føroyskar kvinnur, heldur hon. Kvinnurnar skuldu

verði meir sjónligar, og hetta er fyri ein part ábyrgdin hjá samfelagnum. Ikki einans skulu kvinnurnar verða meir sjónligar, men tær skulu eisini hava eina sterka rødd. Tær skulu ikki bert verða goymdar handan mann sín, men dentur skal leggjast á, at tær eisini eru einstaklingar, greiðir Runa frá.

– Tað er sjálvsagt eisini ein spurningur um, hvat ein ynskir sum tilflytari. Tá tú flytir úr heimlandi tínum til Føroyar kennir ongin tína søgu, og spurningurin er tá, hvussu tú skrivar tína egnu søgu, sigur hon. Hetta ger man við at brúka rødd sína, tí tað er viktigt at man ikki bara er ósjónligur í skipanini. Útlensku kvinnurnar, sum hava valt at festa búgv í Føroyum, hava tørv á einum máttmennandi tiltaki, sum hevur til endamáls at veita kunning og virka sum ein pallur, har tær kunnu kjakast um politisk sjónarmið og onnur evni, hvat vit koma til landið við, og hvat vit kunnu brúka í samfelagnum sum virknir borgarnir.

– Tað er ikki rætt, at vit tilflytarir bert fáa vaskijobb og lægst lønt arbeiði.

Tá tú arbeiðir og betalur skatt, so mást tú eisini hava eina rødd. Vit skulu melda okkum til kampin og vísa áhuga, tí hava vit ikki áhuga so kunnu politikararnir onki gera fyri okkum, sigur hon.

Málið er viktigt, men er ikki alt

Runa heldur tað verða av alstórum týðningi at læra